

"¿TOMASTE YA TU LECHE?"

Guimarães

Actualment, quan es considera que el hàpening s'ha extingit, ja que és impossible practicar-lo per les peculiars condicions del públic; i alhora es manifesta un clar interès per la recuperació de la pràctica performàtica on, a diferència del hàpening, el públic no hi té una participació directa, Guimaraes recupera i aglutina hàpening-performance com a gènere unitari, entenent-lo com una cosa molt real que forma part de la vida quotidiana, al qual el públic no pot respondre amb l'acostumada passivitat o receptivitat.

Té un especial interès a incidir en el medi de la quotidianitat però sota les mateixes lleis i condicionaments que li són pròpies, sense crear un marc fictici dins del qual s'accepti el que es faci.

Actua com a catalitzador d'un procés mental en el qual els espectadors mateixos es troben implicats, i hi responen de manera activa quan aquest procés mental desborda els seus límits de no-espai no-temps i hi incideix de manera directa.

Per això, es col.loca al mateix nivell de l'espectador, s'hi confon, però se'n diferencia pel fet d'ésser ell el que du la iniciativa, havent controlat prèviament les possibles reaccions de l'espectador, captivant-lo per la seva seguretat en el que fa. Simplement afectant-lo amb la seva presència i actuació.